

Allt detta vill missionsorganisationen acceptera och har även gjort detta.

De projekt som förelägges SIDA till behandling är planerade och verifierade genom missionernas egen planering. Dessa kostnader faller på dessa organisationer enbart. Den arbetskraft missionerna har till sitt förfogande för fältarbetet är väl utbildad och ingår i sin tjänst i huvudsak av ideella skäl, vilket även ger utslag i den i förhållande till utbildning och arbetets art låga lönen. Ingen kan som missionen med lägre kostnader bedriva liknande humanitär hjälp.

Det synes oss därför angeläget att SIDA får de möjligheter den begär för att understödja denna del av u-hjälpen.

Sammanlagt begär SIDA i Fältverksamhetsanslag 164 milj. kronor, varav till ovan angivna verksamhet 6 milj. kronor.

Departementschefen förordar ett anslag på 99 milj. kronor för budgetåret 1967/68. Han förutser med anledning av denna nedprutning att en sovring och prioritering av de olika anslagen blir nödvändig.

Departementschefen framhåller att Kungl. Maj:t bör ta ställning till prioritetsfrågorna vid disposition av de anvisade medlen.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte uttala den meningen att oavsett anslagets storlek 6 milj. kronor ställs till SIDA:s förfogande för bistånd genom enskilda organisationer inklusive missionen.

Stockholm den 19 januari 1967

M. Berglund (fp)

Yngve Hamrin (fp)
i Jönköping

Nr 112

Av herrar **Rimås** och **Johansson** i Skärstad, om en svensk livsmedelsfond för u-länderna.

(Lika lydande med motion nr 84 i Första kammaren)

Stockholm den 19 januari 1967

Sigvard Rimås (fp)

Sven Johansson (cp)
i Skärstad